

Noutăți la TIFF

Află cât de departe s-a întins TIFF-ul în Cluj și în câte moduri poți vedea un film. Anul ăsta ai 200 de filme, două cinematografe în aer liber, și, surpriză, un drive-in. Tu, iubita, prietenii și, neapărat, mașina puteți parca în el și viziona un film.

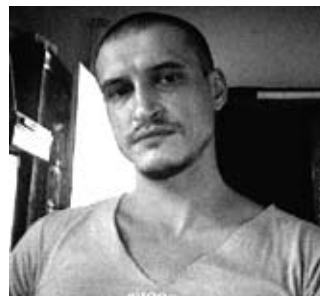
PAGINA 10

InterogaTIFF

Mihai Chirilov, directorul festivalului a fost pus să-și amintească cum au devenit lucrurile în șapte ediții. Despre ideea nebunească ce părea pe atunci și despre cum festivalul a crescut alături de Noul Val românesc.

PAGINA 10

APERITIEF

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

Ediția 7, 30 mai – 8 iunie 2008, Cluj-Napoca

Publicație oficială a TIFF
#1, Vineri, 30 mai 2008

www.tiff.ro

Prezentat de:

Deschidere TIFF: Haneke și jocurile lui

Acum 7 ani, la vremea începuturilor TIFF-ului, unul dintre primele 3X3-uri i-a fost dedicat germanului naturalizat în Austria Michael Haneke. Iar unul dintre cele 3 filme alese a fost tocmai *Funny Games* – originalul din 1997. Acum TIFF-ul a crescut simțitor, dar provocatorul Haneke a rămas în lista preferințelor noastre. Drept care TIFF7 se deschide cu... *Funny Games. Made in US*, de data asta.

Lui Haneke nu i-au fost suficiente controversile provocate în Europa de thriller-ul său, a cărui lecție frustă trebuia să atingă publicul american tranchilizat de violența fără sens îngurgitată cu aproape fiecare film-non-comedie-romantică văzut la multiplex. Așa că nu a stat pe gânduri atunci când Naomi Watts (producător executiv al filmului!) și Warner Independent s-au oferit să îl ajute să re-filmeze cadru cu cadru, ignorând statisticile care spuneau că remakeul hollywoodian e un demers din start avortat. A mutat Austria în Long Island, pe Watts a transformat-o într-o versiune *full-option* a nevastei antipatice jucate de Susanne Lothar în versiunea originală și l-a ales pe Tim Roth să joace rolul tatălui blajin de familie, posesor de casă de vacanță, ponton și mașină de teren (a se citi: *mașină de familie* pentru clasa de mijloc americană). Michael Pitt, cu o figură care respiră un amestec de candoare și malfic profund neliniștitor, și Brady Corbet, *raisonneur* teribilist și imberb, au devenit asasinii politicoși și plini de scrupule care fac cea mai cruntă satiră la adresa corectitudinii politice din câte s-au văzut vreodată într-un thriller. Odată aleși actorii, regizorul a scotocit după storyboard-urile din 1997, și-a tipărit toate cadrele din film și a purces la treabă. Rezultatul e și nu e ce s-au așteptat fanii lui Haneke (descumpăniți de noile sale legături cu Hollywoodul): decupat aproape identic (filmul american e cu 15 secunde mai lung), fidel stilului original de joc actoresc pînă într-acolo încît păstrează chiar și numărul de pași pe care îl fac personajele într-o secvență sau alta, *Funny Games US* nu e întocmai geamăn identic cu fratele său. Ca un șaman, Haneke își prinde din nou spectatorii într-o hipnoză punctată cu momente de pseudo-eliberare cu atît mai bizare și mai rău-prevestitoare: nu e așa că în cele

APERITIFF / 2

cîteva momente în care Pitt privește în cameră ne îngheață sîngele în vene? Nu e așa că am vrea să se întoarcă în povestea din film și să facă tot ce vrea cu personajele nevinovate de acolo, numai să ne lase pe noi în pace? După cum a recunoscut chiar și Haneke, *Funny Games US* caută să își facă spectatorii să conștientizeze că violența de pe ecran (din film, de la știri, de pe strada văzută prin geamul de la bucătărie) nu e ceva atît de abstract pe cît își imaginează, iar resorturile care o provoacă se află mult mai aproape decît ar fi crezut și nu contravin deloc în mod necesar cu normele de bună-purtare pe care orice cetățean onorabil și le-a însușit încă din copilărie.

Pe scurt? Controversat, desigur, atunci ca și acum, austriacul cu figură de intelectual marxist și morgă hiper-serioasă le-a provocat fiori reci spectatorilor încă de la prima ediție a TIFF-ului. Și nu doar cu acerba sa critică a iresponsabilității violenței golete de conținut și, mai ales, de potențial destabilizator, redusă la frenezie sanglant-decerebrată. Vorbim, evident, de *Funny Games* 1997 – scandalul Cannes-ului de atunci și o polemică niciodată cu adevărat închisă în anumite cercuri, chestie care trebuie să-l fi făcut pe autor să rînjească semi-satisfăcut în barbă – doar spusese că vrea să îi restituie violenței cinematice întreaga forță deranjantă și să o arate – în timp real, fără scurtăturile și montajele ultra-

rapide atît de utilizate (abuzate?) în filmul de acțiune – drept ceea ce este. Atunci, la TIFF 2002, șocul cel mai tare s-a dovedit, însă, mai cumintea *Pianistă* (marele premiu al juriului și premiile de interpretare masculină și feminină la Cannes 2001), mutilările și dezintegrarea implacabilă a Isabellei Huppert provocîndu-le unor spectatori leșinuri. Aproape 7 ani mai tîrziu, nemulțumit de faptul că a sa critică cruntă nu a prea ajuns tocmai la audiența pe care își propusese să o zguduie, domnul Haneke a decis să o refacă. În SUA, cu actori faimoși și în engleză. În ce măsură i-a ieșit, rămîne să judecați și singuri, așa cum au făcut-o, probabil, și spectatorii care au nimerit la ea ieșiți din casă într-o doară să vadă ceva la mall-ul din zonă...

Dar experiența Haneke nu e tot ce v-a pregătit TIFF-ul pentru ce-a de-a 007-a deschidere de la Cinema Republica: înaintea proiecției *Funny Games US*, vedeți în premieră cel mai nou scurt-metraj regizat de Constantin Popescu jr., cu Luminița Gheorghiu și Teodor Corban în rolurile principale. *Fatza galbena care ride*, scris de clujeanul Doru Lupeanu, e primul text cîștigător al deja-tradiționalului concurs de scenarii organizat de TIFF și HBO care devine film la ediția imediat următoare a festivalului. Să vedem ce a ieșit și să sperăm că e un semn de bun augur și mai mult decît atît!

– TOMA PEIU

TIFF la cald

Preview la TIFF

I-am abordat pe străzile de prin centru, am încercat să îi alegem cît mai diferiți. Și de preferință clujeni. I-am întrebat cum se intersectează viața lor cu TIFF-ul, ce părere au despre festivalul nostru, cum li se pare și care a fost experiența cea mai cinefilă pe care le-a prilejuit-o el.

Diana Dobrescu, 29 de ani, arhitect: Ah, eu sunt doar în trecere. Sunt din Dorohoi. Lucrez pe moment în Cluj și poate o să văd și eu cîteva filme.

Mario Petrișor, 21 de ani, student: Filme nu prea văd decît din asta de acțiune... am văzut unul rusesc cu vampiri și vrăjitori anul trecut. Foarte tare. Da' e fun cu festivalu' că se umple și Clujul de chefuri și de lume. Ne cam invadează bucureștenii, da' mai mergi la club și vezi fețe noi.

Tiberiu Moldovan, 64 de ani, pensionar: Cred că este bine pentru oraș, să avem și noi o activitate culturală de prestigiu. De văzut filme, mă mai uit pe la televizor. Dar m-am uitat de cîteva ori la gala de deschidere sau închidere a festivalului. Și a fost frumos că au venit la noi și Franco Nero și Armand Assante. Chiar aș fi vrut să văd filmul acela românesc cu Assante.

Teodora Șeuleanu, 37 de ani, casnică: Eu văd cîteva filme în fiecare an de la TIFF. Așa ca variație, divertisment. Nu întotdeauna am nimerit bine, dar e ceva să ai ocazia de a vedea altfel de filme. Chiar

dacă mie nu mi-au plăcut toate. Esta ca atunci cînd citești o carte care nu îți place dar o termini, ca să îți lărgești orizonturile intelectuale. Am ris foarte mult la un film cu o bunică nevoită să facă rost de bani pentru nepotul bolnav și deci se implică într-un fel de prostituție...

Horațiu Brăina, 20 de ani, student: Păi îmi place, că sunt și ceva filme cool și multe despre muzica nordică. Și cel mai tare e că se umple Clujul de viață. E haos pe străzi, lume care se vede că a venit special pentru TIFF. Mi-a plăcut foarte mult Dig! Un documentar despre Dandy Warhols, care sunt trupa mea favorită. Anul trecut am fost la Stuffstock la concertul lor și îmi tot aduceam aminte că era trupa cealaltă, Brian Jonestown Massacre. Ar fi fost frumos să fie și ei acolo.

Tudor Renianu, 26 de ani, vînzător magazin încălțăminte: Pentru noi, cei mai tineri e foarte frumos că s-a făcut un festival mare de film în Cluj. E o ocazie de relaxare. Am un grup de prieteni care cumpără bilete și mergem toți, vreo 8 oameni la filme și uite, anul trecut ne-am ris la Restul e tăcere. Adică de mult nu am mai ris atît de mult la un film românesc.

Echipa AperiTiff

Laura Popescu,
Anca Grădinariu – editori
Carmen Mezințescu – editor executiv
Cristi Mărculescu, Jorn Rossing

Jensen, Miruna Vasilescu, Toma Peiu,
Mark Racs, Radu Meza, Alexandra
Constandache, Cristina Cîrligeanu,
Andrei Rus

Design: Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea
Distribuție: Ionuț Husti

Tipărit cu sprijinul
Ziarului Clujeanului
Tipografie: Compania de Producție
Tipografică Cluj

Open Air

Import / Export

Sau Orient-Occident și viceversa. Sau o tânără ucraineană săracă venită în Austria în căutarea unei vieți mai bune și respectiv un june pierde-vară plecat cu odiosul lui tată vitreg exact în sens invers, prin Est, în călătorie de afaceri&„distracție”. Pe compatriotul cam la fel de controversat al lui Michael Haneke, Ulrich Seidl, l-ați putut descoperi la primul TIFF cu *Hunstage* (2001) și aprofunda în anul următor cu documentarul *Jesus, Du*

weisst. *Import/Export* e primul lui film de ficțiune în mai bine de 7 (!) ani și îi va oripila garantat pe cei mai slabi de înger, cu inventarul lui de cruzimi, genitalii exhibate, umilințe (mai ales sexuale) și brutalitate ce punctează istoriile paralele dar de sens (și miză) contrar(ă) – în care Vestul umblă marcat de vacuitatea consumist-hedonistă, iar Estul își poartă încă urmele unei spiritualități adinc înrădăcinate. Ca întotdeauna, la umanistul deghizat în mizantrop care e Seidl, mesajul e, pentru cei care vor să-l citească, un semnal de alarmă (extremist, dar onest) privind indiferența și dezumanizarea tot mai accentuată a lumii contemporane.

– CARMEN MEZINCESCU

Must See

Arca rusească

Dacă anul trecut TIFF v-a provocat cu filme în doi, anul ăsta ridicăm miza. Vă propunem o secțiune de lungmetraje formate dintr-un singur cadru. Totul în timp real. Primul dintre ele e o capodoperă. Ce ar fi de comentat/discutat/subliniat la un film perfect? Caracterul eminemamente halucinant-oniric al unui plan secvență de 90 de minute care plutește printre tablouri, costume, coloane și balustrade nu încapă în cuvinte. Pierdute prin enormitatea [în toate sensurile termenului] și splendoarea Ermitajului vocea lui Sokurov și fantoma Marchizului dezbăt arta, istoria, monarhia, spiritul rus, compozitorii germani. Traversând săli și epoci, printre fantome și candelabre, vizitatori și porțelanuri. Arca rusă are frumusețea eterică și stagnantă a unui trecut pierdut pe vecie.

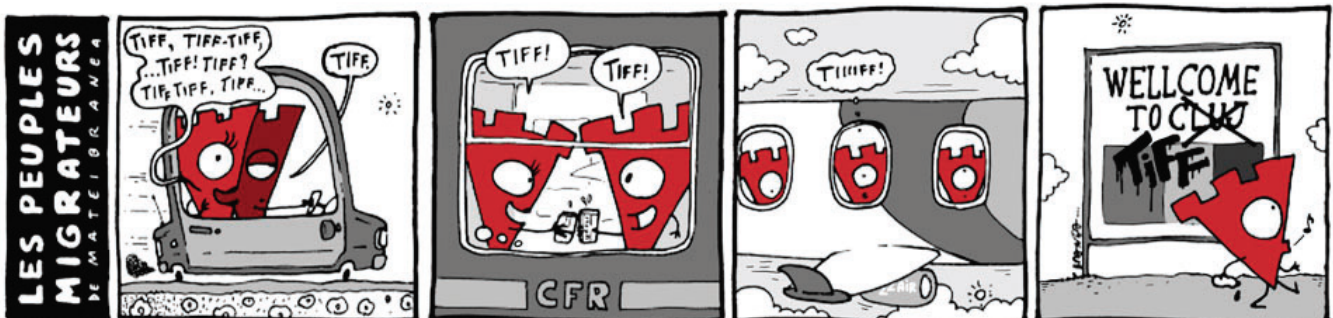
1. poate nu știți ce este și cum se pune în practică o mazurcă. Cu aceeași ocazie veți afla și de ce sălile de bal aveau acele dimensiuni incomensurabile.
2. Da, Sofia Coppola a filmat în Versailles și Fellini a filmat prin mai multe epoci Roma dar Arca Rusă este unul dintre filmele acelea egale numai cu ele însele, închise într-o bulă de cristal fantomatic. Așa ceva nu o să mai vedeți.
3. pentru finalul de bal sublim și indescrribibil cu mulțimea în uniforme și dantele care inundă marea scară a Ermitajului. [and it goes on and on on]
4. pentru replica teribil de adevărată, dar cu două tășuri „este mult mai bun decât Vaticanul. Este Sankt Petersburg!”
5. ca să vedeți cât de transcendentală și transgresivă poate deveni, încăpută pe miinile cui trebuie o docu-dramă prea mică pentru un subiect atît de mare.

– CRISTI MĂRCULESCU

10 motive pentru care TIFF-ul e mai bun decît sexul

1. TIFF durează 10 zile.
2. De la un film prost ieși mult mai ușor decît de la un sex prost.
3. Mai degrabă 10 zile de filme din 40 de țări decît 10 zile de sex cu oameni din 40 de țări.
4. La TIFF poți să faci sex (vă recomandăm drive-in și open air) pe cînd la sex nu poți să faci TIFF.
5. TIFF este singurul loc din România unde ai ocazia să faci cinema neprotejat.
6. TIFF e educativ: poți învăța multe poziții noi.
7. După un film bun nu te ia somnul.
8. TIFF e mai ieftin pentru elevi și studenți.
9. La TIFF mărimea nu contează.
10. Pentru sex nu ești plătit (din partea staffului).

Bonus: TIFF se poate face ori cînd în grup și în aer liber.

Jurații

Corneliu Porumboiu

(regizor, România)

Corneliu Porumboiu a urmat UNATC-ul, unde a studiat regie de film, abia după ce a absolvit Academia de Studii Economice București. Meseria de cineast s-a dovedit a fi alegerea bună când a câștigat competiția studentească de la Cannes, Cinefondation, cu scurt metraj

Călătorie la oraș și apoi, în 2006, trofeul Camera D'Or pentru debut în lungmetraj cu filmul *A fost sau n-a fost*. În prezent cel de-al doilea lungmetraj al lui Corneliu Porumboiu se află în preproducție, urmînd ca filmările să înceapă la toamnă.

Jay Weissberg

(critic de film, SUA)

Jay Weissberg a absolvit Universitatea din Michigan, profilîndu-se atît pe istoria filmului cît și pe istoria artei și împărțindu-și timpul între o arhivă foto din New York și colaborarea cu un intermediar de lucrări ale Vechilor Maeștri cu sediul în Londra. În

2001 s-a mutat la Roma și din 2003 lucrează în calitate de critic de film la revista americană *Variety*. Lucrările sale despre primii ani ai cinema-ului au fost publicate în *Sight and Sound* și *Senses of Cinema*, Jay Weissberg făcînd pînă în prezent parte din numeroase jurii de festivaluri europene.

Sebastian Lelio

(regizor, Chile)

Sebastian Lelio este regizorul chilian care a făcut furori la festivalurile internaționale de film de anul trecut. Filmul său de debut, *La Sagrada Familia/ The Sacred Family* este câștigătorul Trofeului Transilvania de la ediția trecută a TIFF-ului și a participat la

peste 100 de festivaluri internaționale, adunînd nu mai puțin de 26 de trofee. În acest moment Sebastian lucrează la montajul celui de-al doilea lungmetraj al său cu titlul *Navidad/ Christmas*, selectat în secțiunea de proiecte a Festivalului de Film de la Cannes, *La Residence* în 2006.

Michael Fitzgerald

(producător, SUA)

Michael Fitzgerald și-a început cariera de scenarist la Roma imediat după ce a absolvit Universitatea Harvard. A lucrat în calitate de co-scenarist și producător la filmul lui John Huston *Wise Blood* (1979), continuînd cu un alt clasic al marelui regizor, *Under the Volca-*

no, film nominalizat la două premii Oscar. Recent, a lucrat în calitate de producător la extraordinarul debut regizoral cinematografic al lui Tommy Lee Jones, *The Three Burials of Melquiades Estrada*, câștigător al Premiilor pentru Cel mai bun scenariu și Cel mai bun actor la ediția din 2005 a Festivalului de Film de la Cannes. În acest moment se află în preproducție cu filmul *Waiting for the Barbarians*, ecranizare a romanului lui J.M. Coetzee, câștigător al premiului Nobel, ce va fi filmat începînd cu 2009 în Asia.

Marie Pierre Macia

(producător, Franța)

Fost director de program al Festivalului de Film de la San Francisco și manager al secțiunii Quinzaine des Réalisateurs de la Cannes (între 1999 și 2000) este membru al consiliului director al pieței de coproducție a Festivalului Internațional de Film de la Salo-

nic. Doamna Marie Pierre Macia este un reputabil consultant și organizator de program al multor festivaluri internaționale și în perioada președinției secțiunii Quinzaine des Réalisateurs a fost unul dintre cei mai înfocați susținători ai unor regizori din Noul Val românesc precum Cristi Puiu și Cristian Mungiu.

Must See

Operațiunea cineastul

Cînd actorul (evreu!) Live Schreiber – soțul frumoasei Naomi Watts –, secondat de producătorul Peter Saraf, a decis, impulsionat de un documentar văzut pe MTV, să îi asigure junelui irakian Muthana Mohmed – 25 de ani, școala proaspăt bombardată, vis: să lucreze în industria filmului și, dacă se poate, să o cunoască pe Angelina Jolie – zborul la Praga și participarea la o filmare profesionistă, nimeni nu se aștepta, probabil, la ce a urmat. Schreiber, care tocmai debuta în regie cu *Everything Is Illuminated*, își imagina mai mult ca sigur că ajută un copil defavorizat. Copilul habar n-avea pe ce lume e și nici cît de non-glamoroasă e în fapt munca pe platou. Iar regizoarea documentaristă Nina Davenport, pornită să filmeze aventurile și (in)adaptarea tînărului pe care familia îl zorește să nu se întoarcă în veci acasă visa probabil o poveste frumoasă și frumos încheiată. Ei bine, *Operation Filmmaker* nu e povestea aia! Pentru că, știm, so-coteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg și nici irakianul nostru cu imaginile (clișeistic/ liberale) despre dînsul. O istorie *catchy*, echilibrată, nuanțată, agasată, exasperată chiar despre vise, dorințe, aspirații, (non)urmărirea lor și ce se alege de ele. Plus o implicită paralelă frisonantă cu situația americană din Irak.

– CARMEN MEZINCESCU

Spot TIFF7 – 001: Tudor Giurgiu

De ce Bond?

Ideea a venit dintr-o discuție mai veche cu Mihai Chirilov și ne-am gândit că dacă spoturile tot au avut în fiecare an un rapel la o temă hollywoodiană, la ediția a șaptea ar merge numai bine „agentul 007”. Restul a venit firesc – 7 spoturi, 7 regi-zori, apoi s-a extins și la nivelul de *visuals* – postere cu 7 actori în 7 ipostaze bondiene...

Cum a fost cu realizarea? Lea-ți dat tema sau i-ai lăsat pe fiecare să facă ce vrea?

A fost libertate totală, fiecare

regizor a putut să facă ce a vrut pornind de la concept. Plus că am avut norocul să găsim și un sponsor care să ne ajute cu cheltuielile de producție – cei de la Mercedes-Benz. Drept care singura cerință suplimentară era să apară pe undeva prin fiecare promo câte un cadru-două cu câte un tip de Mercedes.

Să trecem la spotul tău. Cum și-a venit ideea?

Forțată de împrejurări... Aveam un scenariu întreg dezvoltat și pregătit împreună cu Chiri și Anca Grădinariu, care presupunea să-l avem pe Florin Piersic Sr. într-un cameo și o abordare în stilul filmelor cu *Mărgelatu*. Dar nu s-a putut, pentru că Florin avea o serie de spectacole atunci, drept care am trecut, de voie, de nevoie, la altă poveste.

Anume?

Am ales un episod construit

în jurul unui tânăr îmbogățit, genul care merge la muncă în străinătate ca să strângă bani să-și construiască o casă. Și, desigur, mare fan James Bond. Și îl vezi acasă, stînd, exersîndu-și un întreg ritual – se uită la clipuri pe YouTube, imită gesturi, repetă replici... Pînă la finalul în care vine și vaca. Pe scurt, am încercat o apropiere mai directă între specificul nostru și mitologia Bond.

Dar echipa cu care ai lucrat? Și filmarea?

Am filmat cu Oleg Mutu și am luat un actor tânăr și foarte bun, cu care voiam să lucrez de mai mult timp – Doru Boguță. Care și scrie foarte bine. Și am găsit o locație nemaipomenită, chiar la marginea Bucureștiului, pe lângă șoseaua Fundeni – e un soi de baltă, unde sînt o serie de case noi, făcute cu mai mult sau mai puțin gust...

Umbre

Ascultă trecutul

Mama lui Charlotte a fost Mucisă în condiții necunoscute. Charlotte descoperă că poate să audă trecutul cu ajutorul echipamentului său de sunet. Casa devine astfel unicul martor la crimă și pereții ei spun, fragment cu fragment, istoria crimei și poveștile ciudate ale tuturor oamenilor din sat care au trecut prin această casă. Filmul se concentrează pe personaj, mai mult decît pe teroare și suspans, într-o curgere lentă și răbdătoare, însă cu suficiente twist-uri care să îl situeze undeva în zona horrorului japonez. Din meniu: supranatural și paranormal pentru cei cărora le era dor, explicația mot-à-mot a expresiei „pereții

au urechi”, o comunitate rurală deloc idilică plină de personaje bizare, sunetul devine principala sursă a suspansului, susținut de imagine (de obicei e invers),

și totul împachetat în intrigă polițistă de tip Agatha Christie: fiecare personaj devine, pe rînd, principalul suspect.

– MIRUNA VASILESCU

Program vineri, 1 iunie

Cinema Republica

19.00 Deschiderea oficială
Jocuri stranii / Funny Games US (SUA, 2007) 107' / Regia: Michael Haneke precedat de: **Fatza galbenă care ride** (România, 2008) 15' / Regia: Constantin Popescu (ZFR)

Cinema Victoria

10.00 **Singe contaminat / Myrin** (Islanda-Germania-Danemarca, 2006) 93' / Regia: Baltasar Kormakur (S)

12.00 **Arca rusească / Russkij kovcheg** (Rusia-Germania, 2002) 99' / Regia: Aleksandr Sokurov (ITR)

14.30 **Fețe acoperite / Sakli yüzler** (Turcia, 2007) 127' / Regia: Handan Ipekci (S)

17.00 **În rolul victimei / Izobrazhaya zhertvu** (Rusia, 2006) 95' / Regia: Kirill Serebrennikov (FR)

19.30 **Ascultă trecutul / Ecoute le temps** (Franța, 2007) 87' / Regia: Alante Kavaite (U)

22.00 **Prizonieri în casa morții / Trapped Ashes** (SUA - Japonia - Canada, 2006) 105' / Regia: Joe Dante, Ken Russell, Monte Hellman, Sean S. Cunningham, John Gaeta (U)

Cinema Arta

10.30 **Daisy Diamond** (Danemarca, 2007) 94' / Regia: Simon Staho (FD)

12.30 **Primii ani din viața lui Erik Nietzsche: Partea I / De unge ar: Erik Nietzsche sagaen del 1** (Danemarca, 2007) 91' / Regia: Jacob Thuesen (FD)

15.00 **Casa dintre cîmpuri / The House in the Fields** (România, 1980) 100' / Regia: Alexandru Tatos (3x3)

17.30 **Sudul / EL Sur** (Spania-Franța, 1983) 95' / Regia: Victor Erice (3x3)

20.00 **Mănîncă din trupul meu / Mange ceci est mon corps** (Franța-Haiti, 2007) 105' / Regia: Michelange Quay (FL)

22.30 **Bere cu ou / Malta con Huevo** (Chile, 2007) 88' / Regia: Cristobal Valderama (U)

Cinema Echinox

21.30 **Legături de sînge / Låt den rätte komma in** (Suedia, 2008) 106' / Regia: Tomas Alfredson (U)

23.30 **Import/Export** (Austria, 2007) 135' / Regia: Ulrich Seidl (S)

Enigma

22.30 **Operațiunea Cineastul / Operation Filmmaker** (SUA, 2007) 95' / Regia: Nina Davenport (S)

0.30 **Hip Hop-ul ca o armă / Slingshot Hip Hop** (SUA, 2008) 80' / Regia: Jackie Salloum (DNR)

Drive In Iulius Mall

22.00 **Shine a Light** (SUA, 2008) 122' / Regia: Martin Scorsese (DNR)

3x3

Potret Victor Erice

Că nu contează cantitatea, ci calitatea o demonstrează filmografia cineastului spaniol Victor Erice. Cu doar trei lungmetraje realizate în decursul a mai bine de trei decenii, acesta nu se numără printre regizorii cei mai populari ai planetei, probabil și din cauză că nu apare prea des la festivaluri sau la decernări de premii (ca să nu spunem direct că nu frecventează deloc astfel de evenimente). Ajunge însă să arunci o privire, chiar neatentă,

la oricare dintre secvențele din *El Espiritu de la Colmena* (1973), *El Sur* (1983) sau *El Sol del membrillo* (1992) pentru a deveni curios și a nu mai putea să îți dezlepești ochii din fața ecranului, mic sau mare, deoarece fiecare dintre acestea ascunde în spatele unei aparente simplități un mister.

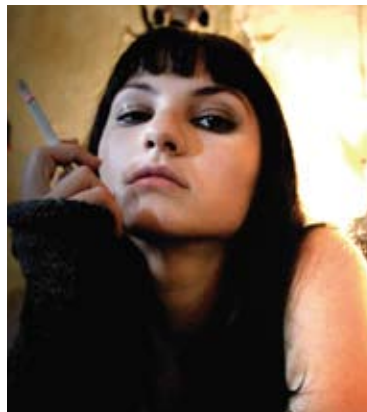
Fie că ne gândim la povestea din *El Espiritu de la Colmena*, plasată într-un sătuc spaniol al anilor '40 în care proiecția lui *Frankenstein* într-un cinematograf improvizat tulbură lumea a două fete, la cea din *El Sur*, în care o tânără adolescentă descoperă o veche aventură a tatălui ei sau la *El Sol del membrillo*, documentar despre relația unui pictor (Antonio López García) cu natura și cu propria artă, vom observa cu ușurință că măiestria lui Erice nu constă în a alege subiecte incitante, provocatoare, ci în a umple de înțelesuri contrarii evenimentele banale, cotidiene ale vieții unor oameni la prima vedere prin nimic ieșiți din comun. Cele care îl vor bîntui pe spectator mult timp după ce luminile se vor aprinde în sala de cinema nu vor fi poveștile, oricare ar fi ele, ci imaginile, tulburătoare prin densitatea lor semantică, deși altfel simple ca bună ziua. Erice știe să creeze magie din orice. Figura micuței Anna Torrent atunci când o chestionează pe sora ei mai mare despre filmul văzut împreună cu puțin timp înainte sau felul în care Iciar Bollaín pedalează bicicleta pe străduțele din *El Sur* sînt doar două dintre sutele de momente banale cărora regizorul le conferă o aură ritualică, tulburătoare prin ceea ce poate fi ghicit în spatele fiecărei mișcări, grimase sau inflexiuni a vocii personajelor. Există în toate cele trei filme un suspans construit subtil, prevestind o descătușare de energii, o luptă între forțele binelui și cele ale răului. Nu se întîmplă însă niciodată astfel, deoarece personajele, de la primul la ultimul, conțin în ele însele contradicțiile, lupta desfășurîndu-se cadru cu cadru înăuntrul lor. E suficient un prim-plan pe chipul unuia dintre actori pentru a intui din exterior complexitatea trăirilor cu care se confruntă acesta într-un anumit moment și, deci, pentru a asista la confruntarea antonimiilor.

Prin această abilitate de a înflora cadru cu cadru, Erice poate fi considerat un descendent direct al cineastilor Carl Theodor Dreyer și Andrei Tarkovski. Spre deosebire de cei doi, însă, el nu caută spiritualitatea, nu filosofează prin intermediul imaginilor în mișcare, ci se mărginește la a reconstitui, de multe ori cu umor, fragmente dispartate din existențele intime, solitare ale unor simpli și obișnuiți oameni.

- ANDREI RUS

No Limit

Bere cu ou

Malta con huevo este o comedie à l'espagnol, cu dialogurile amuzant-piperate și agitația latină de rigoare. Vladimir, un pierde-vară cu veleități de artist și pretenții de don juan se mută cu un fost coleg de liceu (Jorge) și prietena acestuia. Viața lui lipsită de sens o ia razna atunci când timpul pare să nu mai curgă în mod firesc. Debusolarea sa dă naștere unei întregi rețele de ipoteze mai mult

sau mai puțin viabile. De-abia cînd îi mărturisește lui Jorge că simte că își pierde mințile, lucrurile prind contur și filmul dă curs unei explicații alambicate, deloc previzibilă și cît se poate de singeroasă. Îți dau cinci motive să-l vezi: 1. sex – vesel și pasional – așa cum știi spaniolii. 2. un mixer în funcțiune vîrit cu toată puterea în fața cuiva. 3. o puștoaică "vrăjitoare" care violează (credibil!) un mascul în plină forță. 4. o bucată destul de inventivă de suprarealism și supranatural. 5. o estetică foarte apropiată de cea a filmelor de serie B.

- MIRUNA VASILESCU

No Limit

Mănîncă din trupul meu

Camera pornește de deasupra oceanului și survolează un sat de colibe, pe care îl lasă apoi în urmă pentru a trece peste coastele acoperite de jungla ecuatorială în care plonjează descoperind un sat locuit de mulți copii negri și o femeie albă: încă din primul minut, filmul lui Michelange Quai e *altceva*. Un exercițiu de contrast pe planuri multiple și simultane: alb-negru,

copilărie-tinerete-bătrînețe („...și viață fără de moarte”, pe alocuri), civilizație-ingenuitate, o speculație pe teme biblic-rasiale, straniul lung metraj culminează sublim într-o secvență cu 12 copii de culoare îmbrăcați în costume, un tort uriaș de frișcă la mijloc și multă tensiune refulată.

- TOMA PEIU

Informa(I)TIFF

Rik Vermeulen și noile minuni ale TIFF-ului

Drive-in

„În primele patru zile ale festivalului, în parcare de la etaj de la Iulius Mall va exista în premieră un drive-in. Proiecțiile vor începe de la ora 22.00. Oamenii vor sta în mașină și vor vedea filmul iar sunetul se va auzi prin radio fm. Așa că astăzi, la prima proiecție – *Shine a Light*, documentarul despre The Rolling Stone, vă recomand să veniți cu cel mai bun sistem audio pe care îl aveți. În rest singura condiție este să ai mașină. Și cu cât mai mare cu atât mai bine. La proiecție pot veni oricâți oameni încap în ea – toți la un loc vor plăti maxim două bilete.”

Enigma – al doilea open air

„Anul ăsta avem două cinematografe în aer liber. Noua locație e barul Enigma, unul dintre locurile mele preferate, care are o grădină pe care am amenajat-o ca un cinema în care încap 300 de persoane. Poți să bei și să fumezi în timp ce te uiți la film – filmele încep la 22.30 și au loc câte două proiecții pe seară pe toată durata festivalului. Și după ce se termină filmele poți să te înfunzi acolo pînă pe la 4 dimineața.”

Beciul Muzeului de Artă

„Muzeul de artă e locul de întâlnire, Meeting Pointul unde și anul ăsta vom sărbători Ziua Maghiară și, în premieră!, Ziua Romă, cu concerte (a nu se rata ungurii Popivan și rromul Elvis Romano) și proiecții, iar la subsol expoziția Bumbuț care însă diminețile se va transforma în cinema.”

Teatrul Național

„Vom folosi întregul spațiu al teatrului, proiecțiile vor fi în 35 mm cu dolby surround și vor fi cele mai glamour. Aici vor fi proiecția documentarului cu The Rolling Stones, proiecția cu proaspăt venita de la Cannes *Delta*, filmul lui Radu Muntean, *Boogie*, sau noul scurt metraj românesc premiat cu Palme D'Or, *Megatron*, precum și Închiderea de gală, *Cassandra's Dream*, și proiecția specială cu *Nuntă mută*.”

O nouă politică a biletelor

„Înainte de orice, publicul trebuie să citească instrucțiunile de pe spațele noilor bilete. La Cinema Republica vor exista 5 cabine de vânzare de bilete pentru întregul festival – toate cinematografele și toate proiecțiile. Aici poți cumpăra bilete în avans, iar dacă nu ți-ai luat bilet, la 30 de minute înaintea proiecției biletele se vor vinde la cinematograful respectiv. Avantajul e că atunci cînd persoanele cu invitații sau cu badge-uri își rezervă bilete dar nu mai vin, acele bilete se vor repune în vânzare pentru a putea fi folosite de oricine. De asemenea, dacă un bilet a fost cumpărat și posesorul nu se prezintă la cinema cu cel puțin 5 minute înainte de începerea filmului, altcineva cu acreditare va avea dreptul să îi ia locul în sala de cinema. Așa că trebuie să ajungi la timp la Republica și la proiecții. Deja s-au pus în vânzare bilete la toate proiecțiile festivalului mai puțin la Gala de Închidere. În acest moment la Gala de Deschidere s-au vîndut toate biletele însă, așa cum am spus, pot apărea bilete libere chiar înainte decî merită verificat. Posesorii de bilete cu reducere sau de acreditare nu vor putea face rezervări dinainte decît la proiecțiile din ziua în curs și din următoarea. Pe cînd cei care își cumpără bilet întreg au dreptul să își cumpere bilete în avans pentru tot festivalul, mai puțin pentru Gala de Închidere.”

Iulius Mall partener al
Festivalului Internațional
de Film Transilvania 2008

În căutarea TIFFarului

OK. Am vorbit și vorbim despre filme. Sintem aici, deci vrem filme, petreceri, vrem discuții despre filme, vrem să vedem lucruri pe care nu le putem vedea în mod obișnuit la cinema, vrem ore târzii într-un oraș cool și să ne scaldăm zece zile în toate astea. Noi însă fantazăm de ceva vreme la personajul care populează în astea zece zile Clujul și care reintră în anonim la ieșirea de la Gala de închidere. Și ne obsedează tot mai mult de la an la an. Așa că îți propunem să ne ajuți să îl cunoaștem. Ajută-ne să îl construim. Răspunde-ne la următoarele întrebări și Matei Branea îi va face portretul. E suficient să te uiți atent în oglindă și să fii sincer. Răspunde la următoarele întrebări și la final de TIFF 007 ai șansa să intri în posteritate și să câștigi un tricou unicat, imprimat cu chipul TIFFarului.

Vârsta? Sexul? Cum se îmbracă? Ce citește? Unde mănincă? La ce ore mănincă? La ce oră se culcă? Câte filme vede pe zi? Întârzie la

filme? Ce bea? Informații despre familie & background? E single? Ce are în geantă (o coca cola? un pix? o eugenie? o agendă? cărți? bilete de film folosite?) Ticuri verbale? Vorbește mult? Câți bani are de obicei la el? E student/ lucrează? Orientarea politică? Alte interese în afară de film, planuri de viitor, ce prieteni are? ce urăște? ce-i place? În ce club/ bar își încheie noaptea? Ce muzică ascultă?

În plus, povestește-ne despre cele 7 păcate ale tale la TIFF și noi promitem că în fiecare zi le vom publica pe cele care ne-au plăcut cel mai mult. Vrem să știm:

1. Care e filmul care ți-a plăcut dar nu vrei să recunoști pentru că e plăcere vinovată?
2. Ce ai ratat și nu trebuia pentru nimic în lume?
3. Ce ai făcut în timp ce ți-ai dorit cu disperare să fii la film și nu ai ajuns?
4. Ce lucru extrem de important, aveai de făcut dar ai lăsat totul baltă și te-ai dus la film?
5. Despre ce film ai zis că ți-a plăcut numai ca să dai bine în ochii celorlalți?
6. Ce n-ai ratat cu nici un preț și apoi ne-ai înjurat pentru recomandarea din AperiTIFF?
7. Excesul tău nr. 1 de la TIFF.

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii șase ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Trimite-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă, înșiră-ne filmele! Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie o colecție de 3 ani de Republik și un interviu cu tine. Cel care ai văzut mai multe filme decît noi!

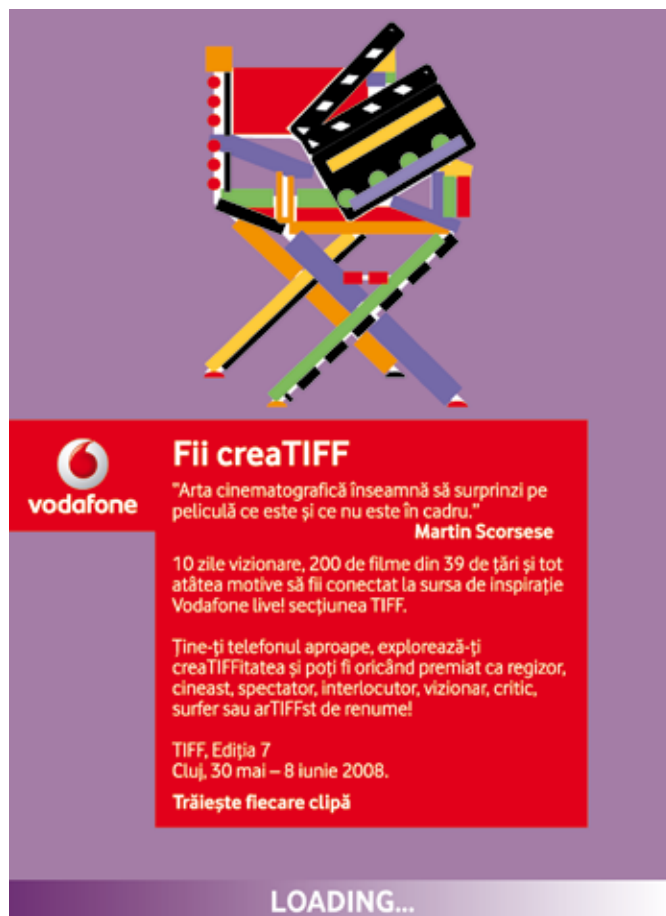

HBO.
Pentru că ne plac filmele bune.

HBO
HOME BOX OFFICE

vodafone

Fii creaTiff

"Arta cinematografică înseamnă să surprinzi pe peliculă ce este și ce nu este în cadru."
Martin Scorsese

10 zile vizionare, 200 de filme din 39 de țări și tot atâtea motive să fii conectat la sursa de inspirație Vodafone Live! secțiunea TIFF.

Ține-ți telefonul aproape, explorează-ți creaTiffitatea și poți fi oricând premiat ca regizor, cineast, spectator, interlocutor, vizionar, critic, surfer sau arTiffst de renume!

TIFF, Ediția 7
Cluj, 30 mai – 8 iunie 2008.
Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Dezvoltăm PROIECTE și susținem PROIECȚII care vă colorează viața.

Bucurați-vă de TIFF împreună cu noi!

Mai mult decât locuințe...

InterogaTIFF

Miza e mare – la fel și așteptările

Directorul TIFF, Mihai Chirilov, vorbește despre cum e să faci un festival de la A la Z, despre Noul Val românesc și despre cele mai interesante lucruri din programul de anul ăsta.

Podul de flori

că nu-mi păsa absolut deloc de rezistențe și condensatori. În 1994 am început să scriu despre filme; în 2001 l-am cunoscut pe Tudor Giurgiu (președintele festivalului) și el a venit cu ideea unui festival de film cu o secțiune competițională. Am început de la zero, am improvizat, am învățat și am furat de la alte festivaluri. Nouă luni mai târziu, se năștea TIFF”, explică el.

„Pe vremea aia, cinematograful românesc se afla în moarte clinică. Industria filmului nu era decât o glumă, iar înregistrările de box-office locale erau de-a dreptul deprimante – nu era tocmai cadrul pentru un festival în firea lui. Așa că primul nostru scop a fost să dovedim că o astfel de inițiativă are sorti de izbândă. Totul a pornit dintr-un soi de îndrjire, ne săturaserăm de bătrînii veterani. Dar simțeam că ceva e pe cale să se întâmple - regizori noi ca Cristi Puiu, Cristian Mungiu și Radu Muntean. Și am decis să facem o competiție dedicată celor tineri și neliniștiți și primelor lor filme de lung metraj.”

„Secțiunea internațională scoate la iveală noi și noi talente, filme care nu sînt neapărat curate și perfecte, dar sînt originale, riscante, cu o viziune aparte. Filme care altfel nu ar ajunge niciodată în cinematografele din România. Apoi, festivalul crește văzând cu ochii; apar noi tematici și focus-uri în fiecare an, care nu țin cont neapărat de politici și geografie. Optăm pentru filme care provoacă și intrigă, dar și pentru filme mai ușurele, care să-ți procure genul acela de „plăcere” care te face uneori să te simți vinovat.

„Desigur, faptul că festivalul a apărut în aceeași perioadă cu noul val românesc este o coincidență fericită. Secțiunea Zilele Românești a fost introdusă în al doilea an și a devenit treptat unul dintre pilonii de rezistență ai festivalului. În cadrul acestei secțiuni vom proiecta, în acest an, mai multe producții locale ca niciodată: 8 lung metraje – dintre care 4 premiere – și 6 documentare. E însă destul de greu să concurăm cu cele două mari filme de anul trecut: *4 luni, 3 săptămîni și 2 zile* al lui Cristian Mungiu și *California Dreamin’ – nesfîrșit* al lui Cristian Nemescu.”

„Noul Val românesc a început ca o tornadă. Filmul lui Cristi Puiu, *Moartea Domnului Lăzărescu*, a fost un succes atît de neașteptat, încît

Festivalul de la Cannes nici nu a apucat să îl introducă în competiția principală. Oamenii nici măcar nu au avut timp să realizeze ce film minunat aveau în față. A urmat *A fost sau n-a fost?* al lui Corneliu Porumboiu, și cînd *4 luni, 3 săptămîni și 2 zile* a ajuns la Cannes, cei de-acolo au știut că nu aveau voie să rateze o astfel de ocazie. Știm cu toții rezultatul.

„Astăzi, Noul Val românesc este o marcă în sine; o abordare originală din punct de vedere stilistic și narativ. Miza este mare, la fel și așteptările. Așa cum este prezentată aici, „recolta” de filme din 2008 e cît se poate de interesantă și eclectică; cu toate astea, nu există filme strict „de gen”. Majoritatea cineaștilor par să își adreseze filmele mai degrabă festivalurilor decît publicului, și, într-o oarecare măsură, s-ar putea să aibă dreptate, dat fiind box-office-ul din România.”

„Ediția din acest an nu e neapărat una cu titluri mari, dar preferatele mele din selecția locală sînt documentarul lui Thomas Ciulei – *Podul de flori* – și un debut independent al regizorului George Dorobanțu, *Elevator* – un film cu defecte, realizat în condiții tehnice precare, dar făcut cu o vădită pasiune pentru cinema. De asemenea, ne putem mîndri și cu Palme d’Or-ul pentru scurt-metraj din acest an, *Megatron*, în regia lui Marian Crișan.”

„Cît despre celelalte secțiuni ale festivalului, trebuie să menționez că Danish Focus-ul este foarte important. Nu aveam cine știe ce așteptări cînd Institutul Danez de Film mi-a trimis 10 filme, dar le-am vizionat într-o singură zi și am selectat 7 – 6 pentru Focus, unul pentru competiție. Sînt un exemplu de diversitate care ar putea funcționa și în România – filme comerciale de calitate, filme „de gen” foarte profi, plus experimente intrigante de cinema postmodern și radical.”

„Ultimul film intrat în competiție m-a lăsat fără cuvinte, dar m-a făcut și să mă întreb dacă are sau nu ce căuta acolo. Aveam deja selectat un film mexican, dar cel al lui Yulene Olaizola, *Intimidades de Shakespeare y Victor Hugo*, este cea mai frumoasă poveste de dragoste și totodată cel mai pasionant thriller din această ediție de TIFF. Un sfat pentru toată lumea: nu citiți nimic despre film înainte, pur și simplu duceți-vă și lăsați-vă purtați de val”, conchide Chirilov.

În perioada: vineri, 30 mai – duminică, 8 iunie, va avea loc cea de-a șaptea ediție a TIFF, cu un total de 200 de filme din care 127 lungmetraje și 73 scurt metraje.

Secțiunile importante sînt: Zilele Filmului Românesc (8 lung metraje, 6 documentare); Supernova – Best of Fests (11 filme); 3 regizori x 3 filme; Focus pe Danemarca, Rusia și Moldova; Ziua HBO (3 filme) și Doc’n’Roll (11 filme).

Catherine Deneuve este oaspetele de onoare al festivalului și va primi Premiul pentru Întreaga Carieră.

– JORN ROSSING JENSEN

STELLA ARTOIS
FILM
2008

PREȚUIEȘTE
CEA DE-A SAPTEA ARTĂ!

Cumpărături pe credit plus cumpărături pe puncte!

CARD DE CREDIT

- credit până la 20.000 Lei
- perioadă de grație până la 60 de zile
- puncte de fidelitate

PUNCT CARD

Se spune că mersul la cumpărături relaxează, iar acum e mai adevărat ca niciodată. Ori de câte ori plătești cu cardul de credit Punct Card, acumulezi puncte de fidelitate pe care le poți folosi... tot la cumpărături! Și pentru că femeile și bărbații au preferințe diferite la cumpărături, și cardurile sunt diferite. Pentru lista completă a avantajelor Punct Card intră pe www.cardcreditbrd.ro

BRD
GRUPE SOCIETATE GENERALE

Tot mai simplu

Tel: 0800 884 884 www.brd.ro

Horia,
Creative Director

Ne implicăm la TIFF în stil mare!

THE BUSINESS CLASS HOTELS

CITYHOTELS
group

Cluj-Napoca, str. Sindicatelor nr.9-11
tel: +40 264 450.101 fax: +40 264 450.152 e-mail: contact@cityhotels.ro

www.cityhotels.ro

THE BUSINESS CLASS HOTELS

APERITIFF / 12 (in english)

InterogaTIFF

Stakes Are High – So Are Expectations

Festival director Mihai Chirilov, of the Transylvania International Film Festival, talks about starting a festival from scratch, New Romanian Cinema – and the highlights of this year's programme.

Intimidades de Shakespeare y Victor Hugo

It would not care less about resistances and condensers. In 1994 I started writing about films; in 2001 I met Tudor (Giurgiu – the festival president), and he came up with the idea of a competitive film festival in Romania. We started from scratch, improvising, learning and stealing from other festivals. Nine months later TIFF was born," he explains.

"At that time cinema in Romania was clinically dead. The film industry was a joke, local box-office depressing, there was no proper festival. So our first aim was to show that such an initiative could survive. It came out of rage, we were sick and tired of the old veterans. But we felt something was happening, new directors such as Cristi Puiu, Cristian Mungiu and Radu Muntean. And we decided to have a competition dedicated to the young and restless, ie first and second features.

"The international selection will still discover new talent, with films that are not necessarily clean and perfect, but are original, risky, with a vision. Films that would otherwise never be released in Romania. And then the festival just gets bigger and bigger, adding new themes and focuses every year, not to please politics or geographics. We go for films that are challenging and intriguing, as well as frivolous and with the touch of pleasure which makes you sometimes feel guilty.

"Of course it was a happy coincidence that the festival coincided with New Romanian Cinema. The Romanian Days sidebar was introduced in its second year, and has since been one of its cornerstones. Here we will screen more local productions than ever – eight features, including four premières – and six documentaries. Still difficult to match last year, with Mungiu's 4 Months, 3 Weeks and 2 Days (4 luni, 3 saptamani si 2 zile) and Cristian Nemescu's California Dreamin' (nesfarsit).

"When New Romanian Cinema arrived it was like a tornado. Puiu's The Death of Mr Lazarescu (Moartea domnului Lazarescu) came so

sudden that Cannes never managed to get it into the main competition. There was no time for people to realise what a great film it is. It was followed by Corneliu Porumboiu's 12:08 East of Bucharest (A fost sau n-a fost?), and when 4 Months, 3 Weeks and 2 Days was submitted, Cannes knew it was an opportunity not to be missed. We all know the result.

"Today New Romanian Cinema is a trademark, with an original cinematic approach in terms of visual style and story-line. The stakes are high, and so are the expectations. I see the 2008 crop, as presented here, as clean and eclectic; still genre films are nowhere to be found. Most filmmakers seem to be targeting their films at festivals rather than audiences, and in a sense they could be right, considering the current poor box-office in Romania.

"I do not see it as a vintage year, but my personal favourites in the local selection are Thomas Ciulei's documentary, Bridge of Flowers (Podul de flori), and a bit of a revelation, an independent debut, George Dorobantu's Elevator – flawed, made in poor technical conditions, but made with a fresh and undeniable passion for cinema. Obviously we are also pleased to show this year's Romanian Palme d'Or winner from the Côte d'Azur, Marian Crisan's short, Megatron.

"As for the other sections of the festival I must say that the Danish Focus is a real highlight. I had no particular expectations when the Danish Film Institute sent me 10 films, but I watched them in one day and selected seven – six for the focus, one for competition. They are a role model of diversity which could also work in Romania – good mainstream stuff, professionally-made genre films, adding intriguing experiments, post-modern and radical cinema.

"The last entry in competition left me speechless, but also in doubt whether it should be in. We already had another Mexican selection, but Yulene Olaizola's Intimacies of Shakespeare and Victor Hugo (Intimidades de Shakespeare y Victor Hugo) will be the most beautiful love story, as well as the most passionate thriller, showing at TIFF this year. I will just say to everybody: don't read anything about it, just let yourselves go," Chirilov concluded.

Between Friday, 30 May-Sunday, 8 June, the 7th Transylvania International Film Festival will screen a total of 200 films, including 127 features and 73 shorts.

Major sidebars comprise Romanian Film Days (eight features, six documentaries); Supernova's Best of Fests (11 films); 3 Directors x 3; Focus on Denmark, Russia and Moldavia; HBO Day (3 films); Dock'n'Roll (11 films).

French actress Catherine Deneuve will be the festival's guest of honour and receive the Transylvania Lifetime Achievement Award.

– JORN ROSSING JENSEN

Jury

Corneliu Porumboiu

(director, Romania)

Corneliu Porumboiu applied to UNATC (Bucharest's National University of Drama and Film) to study film directing only after graduating from the Bucharest Academy of Economic Studies. Cinema proved to be the right choice for him when he won Cannes' Cinefondation student film competition with *Călătorie la oraș / A Trip to the City* and, later on, the Camera D'Or for his debut feature film, *A fost sau n-a fost / 12:08 East of Bucharest*. His second feature film is currently in pre-production and will start shooting this autumn.

Jay Weissberg

(film critic, SUA)

Jay Weissberg, American film critic, attended the University of Michigan. With a background in both film history and art history, he divided his time between a film-related photo archive in New York and the work for a London-based dealer in Old Master drawings. In 2001 he moved to Rome, Italy, and has been a critic for the American magazine *Variety* since 2003. His writings on early cinema have appeared in *Sight and Sound* and *Senses of Cinema*, and he's participated in a number of panels and festival juries throughout Europe.

Sebastian Lelio

(director, Chile)

Sebastian Lelio is one of the last year's hottest Chilean new directors. His debut feature film *La Sagrada Familia / The Sacred Family* was awarded the Transylvania Trophy at last year's TIFF edition and has received 26 awards in more than 100 film festivals around the world. At the moment, Sebastian is editing his second feature, *Navidad / Christmas*, a project selected in Cannes' La Residence in 2006.

Michael Fitzgerald

(producer, SUA)

Michael Fitzgerald began his career in screenwriting in Rome right after graduating from Harvard University. He was a co-writer and producer of John Huston's *Wise Blood* (1979), then he went on to produce another Huston classic, *Under the Volcano*, nominated for two Academy Awards. More recently, he was the producer of Tommy Lee Jones' acclaimed feature, *The Three Burials of Melquiades Estrada*, winner of the Best Actor and Best Screenplay Awards of the Cannes Film Festival in 2005. He is well under way preparing *Waiting for the Barbarians*, from the novel by Nobel Prize winner J.M. Coetzee, to be shot in Central Asia in 2009.

Marie Pierre Macia

(producer, France)

Marie Pierre Macia, former programmer of the San Francisco Film Festival and managing director of the Cannes Director's Fortnight (from 1999 to 2002), is a member of the Thessaloniki IFF Crossroads co-production market board. She is an acknowledged film festival consultant and programmer, and, during her chairmanship of the Directors' Fortnight, she has been a close supporter of Romanian New Wave directors such as Cristian Mungiu and Cristi Puiu.

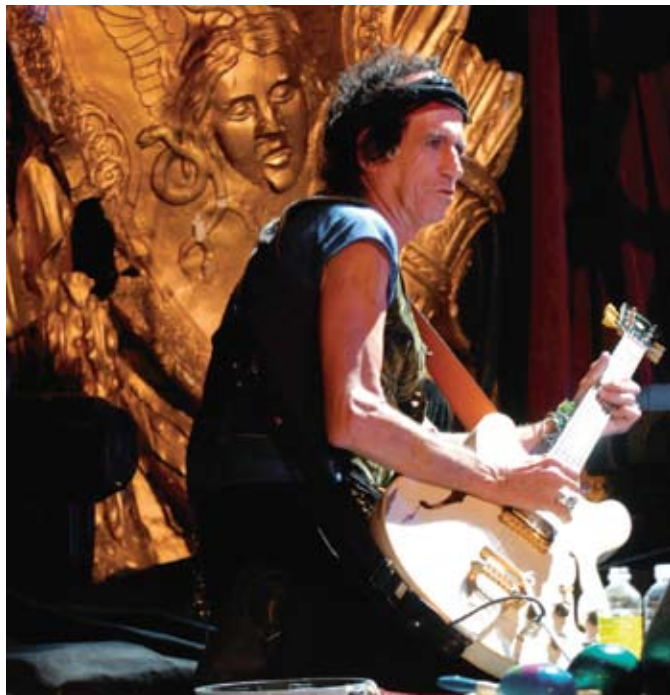
Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

**1 GUST ATÂT DE BUN
1 ZÂMBET LA UN FILM**

NESCAFÉ
Partener TIFF, Cluj,
30 mai - 8 iunie

Doc'n'Roll

Shine a Light & Slingshot Hip Hop

În seara asta, cele două extreme ale secțiunii și, coincidentă, ale zonelor geografic-muzicale. Pe de o parte, o formație ai cărei membri, adunați, saltă binișor de două sute de ani și ale căror mecle sînt știute de întreaga planetă. Pe de alta – o întreagă mișcare, de nișă, înrudită dintr-un punct de vedere al surselor de inspirație și al modului de a-și manifesta opinia/ dezacordul față de realitatea etnic-națională.

Atîta timp cît mai respiră, se mai țin pe picioare și își mai pot manevra instrumentele (Richards, Watts, Wood) și, respectiv, da din gură și zbințui pe o scenă (Jagger), Rolling Stones rămîn pentru mulți legenda rock'n'roll nr. 1; și încă activă&profitabilă, pe deasupra. Așa cum Martin Scorsese e cam singura legendă a ultimei epoci de aur a cinema-ului american care nu s-a făcut complet de rîs (de Palma e altă discuție, dar el oricum e preponderent la marginea sistemului; iar Spielberg e sistemul). Drept care, luînd în considerare și pasiunea nu o dată clamată a lui Scorsese pentru muzicile britanicilor (adesea prezente pe *soundtrack*-urile lui), ideea de a-l alege pe el să le filmeze 1-2 concerte din turneul *A Bigger Bang* suna cum nu se poate mai potrivit. Rezultatul, *Shine a Light*, e grandios, pe măsura greutateii numerelor aflate de ambele părți ale camerelor de filmat – manevrate și ele de operatori de primă mînă, între care Robert Richardson, Robert Elswit, Ellen Kuras, Emmanuel Lubezki, John Toll ș.a. Iar printre guștii de pe scenă se numără Jack White. Care, dacă mă întrebați, e *highlight*ul – dar nu trebuie să vă luați după un non-fan. *Slingshot Hip Hop* (Jackie Reem Salloum) ne introduce în cu totul altă lume și alt conflict, panoramînd emergența scenei hip-hop palestinienne și lupta acestor tineri de a-și face auzit mesajul apăsător politic în ciuda lipsei de mijloace și interdicțiilor. Plus că *freestyle*-urile sînt chiar incendiare, iar *beat*urile cel puțin onorabile.

– CARMEN MEZICESCU

Umbre

Legături de sînge

Let the right one in dovedește două lucruri: că se mai pot face filme inedite cu vampiri și că filmele cu vampiri nu sînt neapărat băi de sînge și monștri hidoși. Este un subgen foarte flexibil al cinematografului. Important este cu ce e intersectat. În acest caz, scenaristul (care este și scriitorul cărții care a stat la baza filmului) pune în scenă o poveste de dragoste inocentă între un puști inadapdat de 12 ani, maltratat de toți șmecherii școlii și o fetiță fără vîrstă și fără sînge în obraji, care nu suportă mîncarea și lumina soarelui. Rezultatul este un film situat undeva la limita dintre horror și coming-of-age, cu accente de love-story și dramă. Must see: sărutul dintre Oskar și Eli, cu buzele încă mînjite de sîngele proaspăt al unei victime, o secvență delicioasă și ca la carte cu un vampir (femeie blondă) care ia foc la contactul cu lumina soarelui, cristale de gheață în copaci și zăpezi nesfîrșite mînjite de sîngele cadavrelor – peisajele înghețate ale nordului par cadrul perfect pentru vărsare grafică de sînge, frumusețea bîntuitoare a suburbiilor din Stockholm.

– MIRUNA VASILESCU

Poza zilei

Expertul Weissberg
inspectează expert
AperiTiff-ul

Umbre

Trapped Ashes un experiment retro-horror

Hai să fim sinceri... nu vă era nici măcar un pic dor de genul acela de povești cu care ne delectau acum vreo două decenii seriile ca *Tales from the Crypt*? Scenaristul și producătorul Dennis Bartok, om care a lucrat mai bine de 10 ani ca director de programe al Cinematecii din Los Angeles, nu l-a scos de la naftalină pe John Kassir (gazda amintitelor *Tales...*); a avut însă o idee cam la fel de tare pentru nostalgicul din noi: o istorie cu mai puțină morală

(directă), în episoade conectate de o ramă care strânge laolaltă personajele ce preiau, pe rând, centrul narativ. Plus că cei care să dea viață, de o parte și de alta a camerei, poveștilor sînt nume cu ceva greutate în domeniu. De la irezistibilul *film buff* Joe Dante (care l-a adus, ca de obicei, și pe Dick Miller după el), responsabil cu rama și conexiunile dintre părți, la flamboaiantul Ken Russell (*Altered States*) sau regizorul cult Monte Hellman, mai cunoscut pentru ale sale *western-uri/road movies* existențialiste, dar semnatar cîndva al unui *The Terror*. Plus creatorul uneia dintre cele mai profitabile francize horrorifice, *Friday the 13th*, Sean S. Cunningham și coordonatorul efectelor speciale din trilogia *Matrix*, John Gaeta. Folosind un *set-up* delicios de clasic – un tur al unor vechi studiouri hollywoodiene, oprit brusc într-o „casă a ororilor” cu renume dubios, unde cei 6 protagoniști și mucalitul și enigmaticul lor ghid, Henry Gibson (pe care îl știți dintr-o mie de roluri secundare, serii tv, dar și din *Nashville*) se trezesc într-un soi de hrubă fără ieșire și obligați să își povestească ororile personale pentru a putea scăpa. Mai există, desigur, și o paralelă cu o morbidă legendă cinematografică – așa cum *Trapped Ashes* e împănate cu referințe filmice, de la Kubrick în elegiacul episod semnat Hellman (*Stanley's Girlfriend*) cu imparabilul John Saxon în rolul principal, la rapeluri la tot soiul de producții cincizeciste și la aerul seriilor tv pe care le-am mai pomenit. „*Minor classics of anguish and despair*” este descrierea dată de personajul lui John Saxon, regizor semi-ratat de gen pentru propriile realizări și cam asta sînt, într-o măsură, și istoriile adunate sub umbrela *Trapped Ashes* și lipite binișor de umorul întunecat al lui Dante. Cu precizarea că, desigur, Ken Russell plusează specific la capitolele *camp* și satiră („*The Girl with Golden Breasts*”), Sean S. Cunningham semnează o bucată japoneză („*Jibaku*”) surprinzător de subtilă ce îmbină eroticism, animații și oroare cu ceva tradiții extrem-orientale, iar Gaeta e responsabil cu cel mai psihedelic segment, „*My Twin – The Worm*”. Să mai spunem doar că meniul cuprinde sîni vampirici, incubi și succubi, copii uci-gași și viermișori drăgălași. Poftă bună!

– CARMEN MEZINCESCU

vodafone

Fii la superlaTIFF

"Cel mai important lucru în lumea filmului este să poți înfățișa oamenii în ipostaze pe care le-au uitat..."

Spike Lee

Demonstrează-ți creaTIFFitatea cinematografică!
Activează-ți Vodafone Internet pe mobil și intră în Vodafone live! secțiunea TIFF/homemade.ro

Fă un film cu telefonul mobil de maxim 90 de secunde, încarcă-l pe site în perioada 30 mai – 8 iunie 2008 și Vodafone îți va răsplăti talentul cu un telefon Nokia N95 8GB!
Mai multe detalii: www.vodafone.ro/live/TIFF

Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Must See

Casa dintre cîmpuri

Alexandru Tatos știe să povestească. Deși îi place să schimbe des registrele, regizorul e suficient de suplu încît să se re-inventeze mereu fără să se afunde în glodurosul drum al filmului experimental. *Casa dintre cîmpuri* e atît un film de urmărit în sine, cît și un document pentru cei care au uitat/ nu au știut niciodată cum arată o gospodărie comunală și ce poate mîna în luptă un inginer deștept (Mircea Daneliuc) cu o logodnică frumoasă (Tora Vasilescu, soția lui Daneliuc pe atunci), porniți să schimbe un sistem ostil și retrograd.

– TOMA PEIU

Blog

ANCA GRĂDINARIU (APERITIFF@TIFF.RO)

Înainte de 007

De la bun început, ne-am propus ca posterele să fie nu stilizate, arty pretențioase, ci instant remarcabile, amuzante, să se joace cu conflictul dintre tradiție și modernitate, să ironizeze drăgăstos mega-repere cinematografice și să creeze propriul nostru Hollywood cu specific transilvănean. De aceea cred că merită o recapitulare.

2002 – Eveniment mic, tupeu mare. Numele festivalului a fost înscris, cât de ambițios (și profetic) pe Hollywood Hill – primul an, primele probleme: unii „funari” zeloși l-au smuls de pe ziduri, reproșându-ne nouă, bucureștenilor, că orașul se numește Cluj-Napoca și nu Cluj.

2003 – Un walk of fame printre căpițele de fin circulară – am aflat, prea târziu, că acestea se fac cu o mașină specială, care nu există în România.

2004 – O țărăncă sfioasă (genial distribuită de Bumbuț) se înroșea atunci când fusta tradițională îi era ridicată de o pală de vânt, pe dealul Feleacului, după modelul Marilyn Monroe din *Șapte ani de căsnicie*. Talentul înăscut de actriță al fetei e evident și în spotul lui Radu. De data asta, nimeni n-a avut de reproșat nimic – extaz abso-

lut. Oana (ex Bujgoi, actualmente Giurgiu), ne-a povestit că la nu știu ce târg media din Anglia unde posterul era expus, oamenii se opreau, se înghionteau și râdeau la vederea lui.

2005 – Era deja târziu și treceam printr-o veritabilă criză de inspirație – până când s-a rătăcit prin redacție un afiș cu ediția aniversară *ET*. Am știut ce trebuie făcut. În loc de copilul și extraterestru zburând pe bicicletă prin fața lunii, am pus un băiețel și al său mielușel (amândoi extrem de greu de domesticit la shooting). Clipul era și spooky și mioritic, în același timp.

2006 – O campanie de care am fost atât de mândri, încât am înscris-o și la festivalul publicitar de la Portoroz. Pe motivul „mămăligii”, am făcut o versiune pentru aproape fiecare secțiune a festivalului: una cu urme de mâini a la Chinese Theatre (posterul general); una cu brânză mucegăită (focus Franța), una cu un ochi prăjit care arăta ca un sfîrc și în care era înfipt un muc de țigară (ați ghicit, No limit), un folosită pe post de tobă (Doc'n'roll), una tăiată cu ața în 9 bucăți (3X3), una sculptată ca un dovleac de Halloween (Shadows), una ca o semilună (proiecțiile în aer liber) și una cu brânză și smântină (Romanian days). În clipul care stârnea hohote spasmodice de fiecare dată când era proiectat - o parodie la *Poștașul suna întotdeauna de două ori* și la secvența de sex hot din bucătărie – palmele țărăncii bine încinse ajung în mămăligă și elanul erotic e interupt de un poștaș: “No, du-te tu, că sună poștașu...”.

2007 – Era și timpul să luăm în răspăr personajul cinematografic cel mai des asociat cu Transilvania – vampirul. Nosferatu nostru (Spahiu, complet transfigurată) era, evident, împins în derizoriu și participa la un casting plin de fake-uri patetice. Proba de foc era, în spot, măsurarea caninilor. Nu-i de mirare ca aproape toți invitații străini au ținut să plece acasă cu un afiș sub braț.

Direct din fabrica de vise Mercedes-Benz.

Noile generații SL, CLS și SLK.
www.mercedes-benz.ro

Model SL 350: Consumul de carburant (l/100km) combinat cu 12,6; DTC, 10,3; max. 10,2. Emisia divizată de carbon g/km: max. 246; max. 216.
Model CLS 320 CDI: Consumul de carburant (l/100km) combinat cu 8,0; DTC, 7,4; max. 7,4. Emisia divizată de carbon g/km: max. 202; max. 215.
Model SLK 200K: Consumul de carburant (l/100km) combinat cu 10,4; DTC, 9,0; max. 7,7; max. 7,9. Emisia divizată de carbon g/km: max. 192; max. 188.

Mercedes-Benz